

[Industriministeren]

rende betragtninger. Hvorfor skulle borgmestre pludselig være afdankede, hr. Glistrup, fordi de blev medlemmer af en bestyrelse for en bank eller sparekasse? Men lad det nu være. Jeg forstår, at der ikke er så mange borgmestre inden for hr. Glistrups parti, og det er det, der præger hans holdning til dette.

Jeg tror ikke, vi kan tale os til rette om denne sag, for den beror på nogle forskellige holdninger. Min holdning er den, at medarbejderrepræsentanter og dér, hvor der er særlige årsager til det, tillige samfundsrepræsentanter er med til på den ene side at skabe en større forståelse for de forhold, der er knyttet til de pågældende former for erhvervsvirksomhed, på den anden side at skabe en bedre afbalancering af de synspunkter, der meget gerne må komme frem i vurderingerne, også i en bestyrelse. Hr. Glistrup, hr. Wilhjelm, hr. Alfred Hansen – sammensætningen er tilfældig – deler ikke denne opfattelse, og derfor må vi blot konstatere, at dér er vi altså uenige. Jeg kan dele de herrers ønske om, at vi får vurderet her i salen, hvilken holdning der er flertal for. Jeg tror, der er flertal for det synspunkt, jeg har redegjort for.

Hr. Glistrups lange indlæg om forbrugslån hører næppe denne debat til, så det skal jeg lade ligge. Hr. Glistrups ønske om, at folketinget bestod af 200 medlemmer af fremskridtspartiets ungdom, forstår jeg til fulde. Det vil nok være den eneste chance for, at hr. Glistrups synspunkter i større omfang kan nyde fremme.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af toldloven.
(Lovforslag nr. L 35. Fremsat 21/11 79).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erenbjerg (S):

Det foreliggende lovforslag er affødt af to EF-forordninger, og vi kan anbefale lovforslaget, da det synes at indeholde nogle administrative forenklinger.

Lovforslaget indeholder nogle ændringer med hensyn til forældelsesfristerne for for meget og for lidt betalt told. Disse frister skal nu ændres til 3 år, enten det drejer sig om for meget eller for lidt erlagt told. Der skal også foretages ændringer med hensyn til fremsættelse af krav om toldgodtgørelse. Hidtil har dette krav skullet rejses efter, at udførsel har fundet sted. Dette ændres nu til, at kravet skal rejses, inden eksport finder sted.

Vi kan alt i alt anbefale lovforslaget.

Gammelgaard (KF):

Den konservative folketingsgruppe kan støtte de foreslåede ændringer i toldloven pr. 1. juli 1980, når to EF-forordninger træder i kraft.

Bestemmelserne om tilbagebetaling af for meget opkrævet told bliver noget mere lempelige end de nugældende bestemmelser i toldloven.

Hvad angår efteropkrævning af for lidt opkrævet import- og eksportafgift, bliver der ikke tale om ændring af gældende praksis.

Med hensyn til krav om tilbagebetaling eller efterbetaling af beløb, der ved varers fortoldning er opkrævet for meget eller for lidt i forbrugsafgifter, er det således, at disse fortsat skal forældes efter samme regler, som gælder for forældelse af krav vedrørende told, og det kan vi tilslutte os.

Vi har bemærket, at den 31. december 1982 skal den danske handelstoldgodtgørelsesordning bortfalde. Når bestemmelserne om handelstoldgodtgørelse bortfalder, må der på anden måde skabes mulighed for at fritage varer, der genudføres, for told. Forslag til lov om ændring af toldloven, således at der bliver adgang til oprettelse af private toldoplæg, skal forelægges folketinget senest i samlings 1981-82. Vi ønsker til den tid at

[Gammelgaard]

deltage i den nøjere udformning heraf, at deltage i diskussionen om konsekvenserne af disse private toldoplæg.

Glistrup (FP):

I maj måned 1978 tabte fremskridtspartiet her i salen en afstemning om, at man forud for en førstebehandling kunne komme til en manuduktion hos forslagsstilleren og simpelt hen få forklaret, hvad det foreliggende forslag gik ud på, med anvendelse af tavler og andre audiovisuelle hjælpemidler og anden pædagogik.

Vi har jamret over, når vi har arbejdet med skatteministerens forslag, at vi faktisk endnu ikke rigtig har forstået, hvad det er. Det virker på os som et enormt kryptogram, ikke bare ét, men faktisk 6 forskellige, så sandt som § 1, der jo er hovedbestemmelsen, har 6 forskellige numre. Vi har dog fundet ud af, at de 3 sidste numre bare går ud på en lovteknisk ajourføring, og hvis det er rigtigt, så har vi da selvfølgelig ikke noget imod, at lovgivningen bliver ført op til en standard, sådan at den er sammenhængende.

Det ser ud, som om punkterne 2 og 3 har noget at gøre med nogle EF-forordninger, og der henvises da også i bemærkningerne til, at EF har udsendt et par forordninger af 2. og 24. juli 1979. Vi har jo desværre set her i tinget, at man gang efter gang fra regeringers side smugler regler igennem, hvor man dækker sig ind under EF-forordninger, men hvor der i virkeligheden er tale om, at man har farvet EF-forordningens påbud overensstemmende med, hvad der nu er den pågældende regerings og den pågældende ministers almindelige politiske holdning.

Derfor ville det være rart, hvis regeringen i bred almindelighed, når den i sine lovforslag henviser til EF-forordninger, som bilag til lovforslagene optrykker EF-forordningen. Nu er vi altså nødt til at vente med at se, hvordan vi forholder os til nummer 2 og 3, til vi via udvalget har fået den fulde forordningstekst frem og kan sammenholde det med lovtjekterne.

Hvad angår nummer 1, er det lidt svært at se, om det også skulle være EF-påkrævet, eller om det er et forslag, som ikke har noget at gøre med EF-forordningerne. Det bliver selvfølgelig det første problem.

Det andet er, at vi synes ikke rigtig, der er overensstemmelse med ministerens begrundelse for nummer 1 – som jo nærmest går ud på, at det er en lempelse for borgeren – når vi læser teksten, som den er i lovforslaget. Det drejer sig simpelt hen om flyttegods, som kan blive toldfritaget. Der er selve den grundlæggende regel i § 20, stk. 1, fuldstændig uændret, men nu indføres der i § 20, stk. 3, som er det eneste sted i dette lovforslag, der angår dette, nogle bestemmelser, der, i hvert tilfælde når man sammenligner teksten i den nuværende § 20, stk. 3, og i den nye § 20, stk. 3, synes at gå ud på nogle efter omstændighederne særdeles ubehagelige skærpselser for den borger, der er tale om, og som eventuelt først får sit piano sendende til sig nogen tid efter, at han er flyttet. Man kunne vente i indtil 3 år og alligevel have juridisk ret til at få det toldfrit ind efter den gældende tekst, men det ser ud til, at det ikke bliver helt så godt efter den nye tekst. Der er altså tale om, at vi må se nærmere på i udvalget, om man får dækket alle de tilfælde, der var dækket efter den hidtidige tekst, eller om man får det gjort mere besværligt for borgerne.

Som sagt har det været 6 besværlige kryptogrammer at beskæftige sig med. Lad os få lidt klarere bemærkninger til lovforslag en anden gang.

Ellemann-Jensen (V):

Man kan undre sig lidt over, at regeringen ikke benyttede lejligheden til, nu da dette lovforslag skulle fremsættes, samtidig at få løst problemerne omkring de private toldoplæg. Det vil vi se nærmere på i udvalget.

Bortset derfra ser vi ikke de store problemer i forbindelse med dette lovforslag, der jo indeholder en del særdeles velkomne lempelser for erhvervslivet, så vi kan give tilsagn om en seriøs og positiv udvalgsbehandling af forslaget.

Rahbæk Møller (SF):

Det foreliggende lovforslag er endnu et led i landets umyndiggørelse. Velfungerende danske lovbestemmelser slettes, fordi EF-forordninger træder i stedet. En konsekvens af dette er i praksis, at Danmark vil stå med et defekt lovapparat, den dag landet igen genvinder sin selvstændighed. Det kan vi ikke

[Rahbæk Møller]

støtte. Socialistisk folkeparti kan derfor ikke tilslutte sig det foreliggende lovforslag.

Bollmann (CD):

Må jeg sige på CDs vegne, at vi ser positivt på forslaget. Dels er det en ajourføring med EF-regler, dels indebærer forslaget nogle forhold, der gør, at importører stilles lidt lempeligere.

Det fremgår, at bestemmelserne om en handelstoldgodtgørelse skal bortfalde, og at de skal erstattes af dels de eksisterende regler om aktiv forædling, dels af nogle kommende regler for private toldoplag. Jeg vil gerne spørge ministeren, hvorfor man egentlig ikke gennemfører de private toldoplag nu eller kommer med forslag herom nu. Vi har jo i det sidste års tid haft en debat om nogle private frysehusoplag, og jeg er overbevist om, at problemerne stadig væk er til stede for en del af de oplag, så jeg forstår ærlig talt ikke, at man ikke benytter lejligheden nu til at ændre disse ting.

Men bortset herfra kan vi tilsige en positiv udvalgsbehandling.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det radikale venstre ser positivt på forslagene om ændring af toldloven, men vi vil gerne have det i udvalget for dér at få det gennemgået grundigt. Der har jo tidligere været fejl og mangler i oplæg.

Da det jo er ændringer, der er fremlagt som følge af EF-forordninger, så kan jeg godt forstå, at ministeren for skatter og afgifter ikke har vovet sig ind på hverken private toldoplag eller frysehusoplag osv. Han ville jo også derved komme i modsætning til det flertal, som i sin tid vedtog loven i folketinget, så det synes jeg er godt og klogt.

Arne Bjerregaard (KrF):

Hvis forslaget indeholder det, jeg umiddelbart kan læse af forslaget, kan vi støtte forslaget. Men jeg erkender ligesom hr. Glistrup, at det jo er et mægtigt arbejde, man hele tiden påbyder os at udføre. Derfor kunne det nok være betimeligt, at der var bedre forklaringer med forslagene, om, hvad det i grunden er, man ønsker med forslagene, med ordentlige henvisninger osv.

Vi kan altså støtte forslaget, hvis der altså er det i det, som jeg mener der er i det, men

jeg forstår også på hr. Glistrup, at vi nok skal få undersøgt forholdene tilstrækkeligt i udvalget, så derfor er jeg ganske rolig med hensyn til udvalgsbehandlingen, og dér vil vi selvfølgelig medvirke positivt.

Flygaard (DR):

Da forslaget ikke synes at være kommet til verden på et selvstændigt dansk initiativ, men udelukkende som følge af en EF-problematik, skal jeg meddele på mit partis vegne, at vi ikke kan give forslaget vor tilslutning.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Jeg vil gerne takke de ordførere, som har givet tilslutning til lovforslaget.

Der er af flere ordførere gjort nogle bemærkninger om reglerne i den nuværende toldlov om det, der hedder handelstoldgodtgørelse, som skal ophæves senest den 31. december 1982. Jeg var meget glad for de bemærkninger, hr. Bernhard Baunsgaard gjorde, idet hr. Bernhard Baunsgaard sagde, at det ikke ville have været naturligt at tage denne problemstilling op i den foreliggende forbindelse. Det mener jeg heller ikke det er. De regler, som vi til sin tid skal tage stilling til og fastsætte for så vidt angår de private toldoplag, er jo ikke helt ukomplicerede, og jeg tror, det er mest hensigtsmæssigt, at vi giver os den fornødne tid til at drøfte disse problemer igennem og overveje den situation, der opstår, når vi skal have de nye regler ført igennem.

Hr. Glistrup fandt, at lovforslaget var meget kompliceret, og når hr. Glistrup mener, det er meget kompliceret, så er jeg ikke i tvivl om, at det faktisk er meget kompliceret. Men alligevel vil jeg sige, at ethvert forslag jo bliver ledsaget af bemærkninger og forklarende tekst, og der er da også en fremsættelse, hvor man forsøger at trække elementerne ud. Jeg håber, at det er gjort på en forståelig måde, så ingen har været i tvivl om, hvad forslaget konkret drejer sig om.

Så sagde hr. Glistrup, at regeringen af og til farver EF-reglerne, og jeg måtte tage det som udtryk for, at hr. Glistrup mener, at regeringen ind imellem lægger mere i de forordningsforslag, end fællesmarkedet selv har gjort. Dertil vil jeg sige, at det gælder i hvert fald ikke i dette lovforslag. For så vidt angår handelstoldgodtgørelsesproblemet er der fra

[Ministeren for skatter og afgifter]

dansk side gjort store anstrengelser for at få ændringsforslag ind i forordningen, men det er ikke lykkedes os at komme igennem med det, og med den overgangsbestemmelse, der er indføjet i forordningen, er der givet den fornødne tilslutning også i markedsudvalget her i folketinget.

Hr. Glistrup nævnte en regel, som hr. Glistrup mente betød en skærpelse i forhold til den nuværende situation. Det håber jeg vi får afklaret under udvalgsarbejdet, så det også kan blive tilfredsstillende for hr. Glistrup.

Jeg har besvaret de øvrige spørgsmål, som blev stillet, herunder, hvorfor reglerne om de private toldoplæg ikke er med i det foreliggende lovforslag.

Jeg takker for tilslutningen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af arv og gave.

[Af Hagen Hagensen (KF) m. fl.]

(Lovforslag nr. L 36. Fremsat 22/11 79).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):**

Lovforslaget er en genfremsættelse af det konservative folkepartis forslag fra december 1978, og det går ud på, at der skal gennemføres en betydelig nedsættelse af arve- og gaveafgifterne. Den meget betydelige lempelse af arve- og gaveafgifterne er i bemærkningerne

motiveret med, at værdierne, især på fast ejendom, som følge af inflationen er steget meget kraftigt, siden de nuværende afgiftssatser blev fastsat i 1972.

Forslagsstillerne gør ikke rede for de provenumæssige konsekvenser af forslaget, og det kan jeg for så vidt godt forstå. Sandheden er nemlig den, at de omhandlede lempelser vil føre til noget i retning af en halvering af det provenu, som arve- og gaveafgiftslovgivningen indbringer i dag. En sådan nedsættelse af afgifterne savner efter min opfattelse enhver rimelighed. Jeg tror ikke, at befolkningen vil kunne forstå det, hvis man i den nuværende alvorlige økonomiske situation, hvor der overalt må udvises den allerstørste grad af tilbageholdenhed, og hvor alle grupper i befolkningen må være med til at bringe ofre, giver sig til at halvere arve- og gaveafgiftsprovenuet.

I bemærkningerne fremhæver forslagsstillerne et enkelt sted, at flere regler i arveafgiftsloven er forældede. Jeg er enig med forslagsstillerne på dette punkt. Den gældende arveafgiftslov trænger på flere områder til en revision. Mange af reglerne stammer jo fra 1908. På den baggrund har jeg da også nedsat et udvalg af sagkyndige, som skal foretage en kritisk gennemgang af loven med henblik på en forenkling og modernisering af reglerne.

Lad mig til slut blot gentage, at regeringen klart må afvise det foreliggende lovforslag.

Ervin Jensen (S):

Det fremsatte lovforslag er en genfremsættelse af et ganske ligelydende forslag fra december 1978. Ved førstebehandlingen dengang afviste den socialdemokratiske ordfører forslaget, og det vil jeg også gøre, idet vi ikke er enige i hensigterne med forslaget. Det er socialdemokratiets principielle opfattelse, at samfundet bør modvirke de forskelle, der er grundlagt gennem arv og miljø, således at ingen af den grund begrænses i sine muligheder. Det sker bl. a. gennem en arveafgiftslovgivning som den eksisterende.

I fremsættelsestalen fremhæver hr. Hagen Hagensen, at enkelte bestemmelser i de nuværende arveafgiftsregler skader erhvervslivet og dermed beskæftigelsen og produktionen. Efter vores opfattelse er det helt andre mekanismer, som er bestemmende for privat